

Rom upprättar synen – nummer tolv

Profetians trefaldiga tillämpning: Förödelsens styggelse och den sista tidens varning att fly

Jeff Pippenger
2024-08-31

Förödelsens styggelse, om vilken profeten Daniel talade, är ett tecken för de kristna att fly i tre skilda tidsåldrar. De kristna i Jerusalem flydde när de såg de romerska härarnas standar omringa Jerusalem år 66 e.Kr. De kristna under det sena femte och det tidiga sjätte århundradet flydde ut i öknen när de såg syndens människa i Guds tempel förkunna att han var Gud. År 1888 lades en rad söndagslagar fram i Amerikas förenta staters kongress av senator Blair. Dessa lagförslag kallades Blair-lagförslagen, och de var ett försök att fastställa söndagen som en nationell dag för gudsdyrkan. Söndagsgudstjänst är vilddjurets märke, märket på påvlig auktoritet, och Amerikas förenta staters konstitution motsätter sig uttryckligen genomdrivandet av en nationell religion som ett prov för medborgarna i Amerikas förenta stater.

Det är detta faktum som utelämnas i den bristfälliga tillämpning som är förknippad med att identifiera Förenta staterna som det moderna Rom. En trefaldig tillämpning av profetian har särskilda regler som styr dess tillämpning. Reglerna anger att de profetiska kännetecknen i den första uppfyllelsen ska sammanföras med de profetiska kännetecknen i den andra uppfyllelsen för att fastställa de profetiska kännetecknen i den tredje uppfyllelsen.

Varningen att fly är en varning att fly undan en kommande förföljelse. I Kristi tidsålder var förföljelsen Jerusalems och templets förstöring år 70. Varningstecknet på denna annalkande förföljelse gavs år 66 e.Kr. Varningen att fly under det sena femte och det tidiga sjätte århundradet identifierades av Paulus som insikten om ett avfall från det profetiska Pergamon, som representerade det hedniska Rom. Det måste först komma ett avfall, för att syndens människa, som skulle utropa sig själv till Gud, skulle uppenbaras. I den historia som ledde fram till år 538 blev det hedniska Rom, som hade hållit tillbaka, eller som Paulus uttryckte det, ”håller tillbaka”, undanröjt, och när Pergamon föll av och tecknet att fly infann sig, uppmanade det de trogna att skilja sig från den påvliga kyrkans gemenskap. Sedan, år 538, vid kyrkomötet i Orléans, utfärdade den påvliga makten en söndagslag, och de ett tusen två hundra sextio åren av påvlig förföljelse började.

De två första vittnena visar tydligt att den tredje uppfyllelsen av den varning att fly som Kristus gav föregick den faktiska förföljelsen. Jerusalems förstörelse inträffade exakt tre och ett halvt år efter att Cestius belägring inleddes år 66 e.Kr., och gav därmed de kristna möjlighet att fly innan fasorna i den andra belägringen, som inleddes av Titus och avslutades med templets och stadens förstörelse. Före år 538 skilde sig de kristna från det påvliga Roms kyrka och flydde profetiskt ut i öknen, vilken representerar det andliga Jerusalems förstörelse.

Men gården som är utanför templet skall du lämna åsido och inte mäta den; ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under sina fötter i fyrtiotvå månader. Och

jag skall ge makt åt mina två vittnen, och de skall profetera i ettusen tvåhundra sextio dagar, klädda i säcktyg. Uppenbarelseboken 11:2, 3.

I båda framställningarna av varningen att fly representeras varningen som föregående förföljelsen, och förföljelsen framställs genom Rom, vare sig hedniskt eller påvligt, som trampar ned Jerusalem, vare sig bokstavligt eller andligt. Varningen att fly för sjundedagsadventisterna var Blair-lagen år 1888. Vid den första uppfyllelsen i det hedniska Roms historia skulle de kristna fly från Jerusalem, och vid uppfyllelsen under det påvliga Rom flydde de kristna ut i öknen. För adventismen var varningen att fly ut på landsbygden.

”Nu är det inte tid för Guds folk att fästa sina känslor vid världen eller samla sina skatter där. Tiden är inte långt borta då vi, liksom de första lärjungarna, skall tvingas söka en tillflykt på öde och ensliga platser. Såsom Jerusalems belägring av de romerska härarna var signalen till flykt för de kristna i Judeen, så skall vårt lands maktövertagande genom förordningen som påbjuder den påvliga sabbaten vara en varning för oss. Då blir det tid att lämna de stora städerna, som en förberedelse för att lämna de mindre för undangömda hem på avskilda platser bland bergen.” Testimonies, band 5, s. 464.

”Att vårt land tillägnar sig makt i det dekret som påbjuder den påvliga sabbaten kommer att vara en varning för oss”, uppfylldes när förödelsens styggelse, i överensstämmelse med Markus ord, ”stod där den inte borde stå”. År 1888 behandlade Förenta staternas kongress en lag i direkt motsättning till ett grundläggande element i konstitutionen, och vid den tidpunkten skulle sjundedagsadventisterna lämna städerna och flytta ut på landsbygden.

”Inte en enda kristen omkom vid Jerusalems förstörelse. Kristus hade gett sina lärjungar en varning, och alla som trodde hans ord höll utkik efter det utlovade tecknet.... Utan dröjsmål flydde de till en trygg plats — staden Pella, i Pereens land, på andra sidan Jordan.” Den stora striden, 30.

De profetiska kännetecknen hos det första av varningstecknen att fly representerar den tredje och slutliga uppfyllelsen. Ibland frambringar dessa profetiska kännetecken en dubbel uppfyllelse inom den tredje uppfyllelsen. Ett exempel på detta är de tre Elia. Elias linje i hans konfrontation med Isebel, Ahab och Baals profeter, tillsammans med kännetecknen hos Johannes Döparen, den andre Elia, i hans konfrontation med Herodias, Herodes och Salome, fastslår att i de sista dagarna, ty den tredje och slutliga uppfyllelsen av en trefaldig tillämpning alltid äger rum i de sista dagarna, representerar Elia och Johannes två klasser av Guds folk. Den ena klassen, representerad av Elia, dör inte, och den andra klassen, representerad av Johannes, dör. De två klasserna representeras också i Uppenbarelsebokens sjunde kapitel som de etthundrafyrtiofyrtusen, som inte dör, och den stora skaran som dör.

I de tre Babylon finns ett liknande inslag i det profetiska budskapet: det första Babylon representeras av Nimrod, men det andra Babylon representeras av den förste och den siste kungen, Nebukadnessar och Belsassar. Nebukadnessar representerar dem i Babylon som skall bli frälsta, och Belsassar dem i Babylon som skall gå förlorade.

I de sista dagarna finns det två söndagslagar som är föremål för Bibelns profetia. Den första är den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna, och den andra är den söndagslag som påtvingas hela världen. Dessa två söndagslagar förebildades av den hedniska Roms söndagslag, när Konstantin år 321 genomdrev den första söndagslagen, följd av det påvliga Roms söndagslag år 538. Det hedniska Rom är en av flera profetiska förebilder som förutskuggar Förenta staterna, och söndagslagen år 321 är en förebild på den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna. Den påvliga söndagslagen år 538 är en förebild på den söndagslag som påtvingas hela världen. Den felaktiga uppfattningen att Förenta staterna förebildas av rövarna i Daniel elva försöker använda den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna som bevis för att hävda att söndagslagen i Förenta staterna visar att Förenta staterna är det moderna Rom, och bortser från att det finns en annan söndagslag som påtvingas varje nation i världen genom den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten.

Om en söndagslag i Förenta staterna identifierar Förenta staterna som det moderna Rom, vad identifierar då den världsomfattande söndagslagen? De tre Rom identifierar att det moderna Rom, som är trefaldigt, kommer att genomdriva två skilda söndagslagar. Den första är i Förenta staterna och förebildades av Konstantins söndagslag år 321, och den andra gäller hela världen, såsom förebildad av den påvliga söndagslagen år 538. Att använda söndagslagen i Förenta staterna i sammanhanget av en trefaldig tillämpning av profetian för att hävda att söndagslagen bevisar vem som är det moderna Rom, är att åsidosätta de profetiska kännetecknen som fastställts av det hedniska och det påvliga Rom. Det finns två skilda söndagslagar i de sista dagarna, och ingen av dem utgör ett bevis för att identifiera folkets rövare som Förenta staterna. När det hedniska och det påvliga Roms vittnesbörd förvanskas för att upprätthålla en privat tolkning, såsom nu sker, visar det att de som söker upprätthålla sin privata tolkning inte förstår förebild och motbild.

Det hedniska Rom är en förebild för Förenta staterna, och det påvliga Rom förebildar det moderna Rom. Tillsammans med denna felaktiga tillämpning av en trefaldig tillämpning av profetian, och påståendet att det som undervisas är framställt inom ramen för ”förebild och motbild”, föreligger också det andra misslyckandet att definiera ”förödelsens styggelse” så som den framställs inom ramen för en trefaldig tillämpning av profetian.

Från år 66 till år 70 e.Kr. angrep två romerska generaler Jerusalem. Båda generalerna, Cestius och Titus, inledde med en belägring, men endast den ene hävde belägringen under en kort tid, vilket i försynen gav de kristna möjlighet att fly. Det var under den första belägringen, under Cestius, som de kristna uppfattade varningen att fly. När Titus anlände för att fortsätta krigföringen mot Jerusalem år 70 e.Kr., inledde han med en belägring och upphörde inte förrän Jerusalem och templet hade förstörts. Jesu varning innehåller två steg. Först kommer tecknet att fly, och därefter förföljelsen. I uppfyllelsen av varningen under femte och sjätte århundradena skilde de kristna sig från den fördärvade romerska kyrkan före 538, och därefter började förföljelsen.

Paulus är mycket tydlig med att hela den nedtecknade historien om det forntida Israel skrevs för dem som lever i de sista dagarna, och att alla dessa berättelser var förebilder, även om det grekiska ordet ”typos”, som betyder förebilder, i hans klassiska framställning av denna sanning översätts med exempel.

Men allt detta hände dem som förebilder, och det blev nedskrivet till varning för oss, över vilka tidernas slut har kommit. 1 Korinthierbrevet 10:11.

De händelser i kapitel tio som Paulus använder för att ange sammanhanget för denna sanning var inte en skildring av det forntida Israels rättfärdiga handlande.

Men med många av dem hade Gud inte behag; ty de blev nedgjorda i öknen. Och dessa ting blev våra förebilder, för att vi inte skulle ha begär till det onda, såsom också de hade begär. Bli inte heller avgudadyrkare, såsom några av dem var; såsom det är skrivet: Folket satte sig ned för att äta och dricka och steg upp för att leka. Låt oss inte heller begå otukt, såsom några av dem gjorde, och tjugotre tusen föll på en enda dag. Låt oss inte heller fresta Kristus, såsom några av dem också frestade honom och blev förgjorda av ormar. 1 Korinthierbrevet 10:5–9.

Den heliga historien är en skildring av både Guds folks rättfärdighet och deras orättfärdighet, men i båda fallen är historien fortfarande en förebild för Guds folk som lever i de sista dagarna. Historien om upproret i Minneapolis år 1888 är en skildring av orättfärdighet, trots vad adventistiska historiker hävdar. Upproret var så djuptgående att Ellen White beslutade att lämna mötet och stannade endast därför att en ängel sade henne att det var hennes ansvar att stanna kvar och nedteckna upproret, som var en parallell till upproret av Korah, Datan och Abiram i Mose historia. Vid det mötet steg den mäktige ängeln i Uppenbarelseboken kapitel arton ned, men budskapet han förde med sig blev förkastat.

Den historien var en förebild för den 11 september 2001, då de stora byggnaderna i New York City föll. Den historien innefattade det första söndagslagsförslag som skulle läggas fram av senator Blair. Hans ansträngningar att genomdriva söndagen som en nationell gudstjänsttag misslyckades, men det var en del av en helig historia som var en förebild för de sista dagarna. Senator Blairs lagförslag var varningen att fly städerna. Före 1888, när syster White talade om nödvändigheten av att bo utanför städerna, talade hon i futurum. Hon pekade på en tid i den nära framtiden då Guds folk måste flytta ut på landsbygden. Efter 1888 satte alla syster Whites hänvisningar till nödvändigheten av ett liv på landsbygden hennes råd i det sammanhanget att tiden för att vara på landsbygden redan hade kommit. Blairförslaget år 1888 var tecknet på söndagsframtvängande, såsom Lukas uttryckte det, på en plats där det inte borde vara. Söndagsframtvängande skulle inte föras in i Förenta staternas kongress, ty det var ett förnekande av en grundläggande princip i konstitutionen.

Historien om 1888 nedtecknades för att tjäna som förebild för den profetiska historia som började den 11 september 2001. Blair-lagen år 1888 var en förebild till Patriot Act år 2001. Den var varningen som föregick det faktiska genomdrivandet av vilddjurets märke. Ingen som följer Kristus bör bo i en stad efter den 11 september 2001. Det var den profetiska belägringen som anvisade Guds folk att fly. Och liksom det finns två söndagslagar som utgör ämnet för den profetiska modellen för de sista dagarna, sådan den representeras av söndagslagarna i det hedniska och det påvliga Rom, föregås båda söndagslagarna av varningen att fly.

För dem som bekänner sig vara sjundedagsadventister skulle Patriot Act profetiskt kännas igen som ett tecken att fly från städerna till landsbygden före den snart annalkande söndagslagen. Just

denna söndagslag var tecknet för Guds andra hjord, som ännu befinner sig i Babylon, att fly ut ur Babylon före det söndagstvång som skall påtvingas varje nation.

”När Amerika, den religiösa frihetens land, förenar sig med påvedömet för att utöva tvång över samvetet och tvinga människor att hedra den falska sabbaten, kommer folken i varje land på hela jorden att förmås att följa dess exempel.” Testimonies, band 6, s. 18.

På samma sätt som den trefaldiga tillämpningen av de tre Elia fastslår att det finns två klasser av Guds folk i de sista dagarna, identifierar den trefaldiga tillämpningen av Rom att det finns två åtskilda söndagslagar. De som vill hävda att Förenta staterna är ditt folks rövare, och att därför Förenta staternas profetiska roll fastställer synen, menar att den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna är den förödelsens styggelse som Kristus angav som en varning för sitt folk att fly från den kommande förföljelsen. De underlåter att urskilja skillnaden mellan belägringen, som är varningstecknet att fly, och den andra belägringen, som betecknar när det faktiska genomdrivandet av en söndagslag inleder de sista dagarnas förföljelse. De underlåter att beakta den åtskillnad som, grundad på två vittnen, fastslår att det skall finnas två åtskilda söndagslagar som uppfyller profetian i de sista dagarna. Därigenom hävdar de att den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna är den varning som framställs som den förödelsens styggelse, om vilken profeten Daniel talade, och det är den, men inte så som de definierar den.

Söndagslagen i Förenta staterna är varningen till Guds andra hjord, som ännu befinner sig i Babylon, att fly från hennes gemenskap. Den är därför en varning om den kommande söndagslag som påtvingas alla nationer.

”Utländska nationer kommer att följa Förenta staternas exempel. Fastän hon går i spetsen, kommer dock samma kris över vårt folk i alla delar av världen.” Testimonies, band 6, 395.

Deras påstående är att söndagslagen i Förenta staterna identifierar Förenta staterna som den symbol genom vilken den profetiska synen fastställs, men i sammanhanget av den varning att fly som Kristus gav representerar denna söndagslag en världsomfattande varning till arbetarna i elfte timmen att fly från Babylon.

När syster White riktar varningen att fly, riktar hon den till frågan om söndagslagen som kommer över hela världen. Denna rörelse börjar med söndagslagen i Förenta staterna. Hon identifierar söndagslagen i Förenta staterna som varningen för den kommande förföljelsen.

”Genom den förordning som, i strid med Guds lag, genomdriver påvedömet institution, kommer vår nation helt att avskilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen skall sträcka ut sin hand över klyftan för att fatta den romerska maktens hand, när hon skall räcka över avgrunden för att sluta hand med spiritualismen, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, skall förkasta varje princip i sin konstitution såsom en protestantisk och republikansk regering och skall bereda väg för spridandet av påvliga falskheter och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans underbara verksamhet och att slutet är nära.

”Liksom de romerska härarnas annalkande var ett tecken för lärjungarna på Jerusalems förestående förstörelse, så kan detta avfall vara ett tecken för oss på att gränsen för Guds

långmodighet är nådd, att vår nations missgärnings mått är fullt, och att barmhärtighetens ängel är i begrepp att lyfta till flykt för att aldrig mer återvända. Guds folk kommer då att störtas in i de scener av lidande och nöd som profeterna har beskrivit som Jakobs nöd. De trogna, förföljdas rop stiger upp till himlen. Och liksom Abels blod ropade från jorden, så finns det också röster som ropar till Gud från martyrernas gravar, från havets gravar, från bergens hålor, från klostrens valv: 'Hur länge, o Herre, du helige och sanne, dröjer du med att döma och utkräva vårt blod av dem som bor på jorden?'" Testimonies, band 5, s. 451.

Syster White identifierar söndagslagen i Förenta staterna och betecknar den som ett "tecken" på att prøvotiden för Förenta staterna är över. Men Guds folk i de andra nationerna i världen skall också ställas inför samma prov. Det finns en tidsperiod från söndagslagen i Förenta staterna till dess att Mikael träder fram och människans prøvotid avslutas. När den avslutas, "lyfter nådens ängel sin flykt."